

HERINNERING

DOOR ROEL HOUWINK

Vader, wij hebben nooit gesproken
over het leven met elkaar,
gij hadt het uwe, ik het mijne
en beiden wisten wij, 't is zwaar
te leven met een weerloos hart....
Zoo hadden bêi we ons toegesloten
en gingen zwijgend naast elkaar:
ik heb den weg niet kunnen vinden,
al lag uw hand steeds voor de mijne klaar.
En nu gij heengegaan zijt naar dat vreemde
en voor geen levende bereikbaar land,
nu breekt mijn vuist eerst hunkrend open
en zoekt vergeefs uw trouwe hand.
